

PAVLOV

de Gustavo Ott

Traducció de Joan Carles Rosselló

Gustavo Ott: gustavott@yahoo.com

® TODOS LOS DERECHOS RESERVADOS

Sociedad General de Autores de España-SGAE

c/Fernando VI, 4. (28004). Madrid, España. Tel: (34-91) 3499550 <http://www.sgae.es>

Personatges:

Maurici

Francesc

Eduard

Amada de la Nit

Pili/Mare/Consol/Dona

No hem d'oblidar que en la majoria dels casos no coneguem la biografia del gos. Qui pot saber quina mena d'encontres pot haver-hi tingut en la seua vida i quines relacions intemporals s'han format prèviament...? A més, si açò ocorre amb un gos en la situació experimental, en un ambient totalment controlat, què passaria amb un home en el seu "medi" infinitament més complex i amb una història, així mateixa, més complicada encara?

Paulov. "El reflex condicionat"

Sobre el treball dels hemisferis cerebrals.

Primera part

12 hores després del crim.

Soroll d'una radio quan es busca una emissora. Notícies, jazz, salsa, música clàssica, rialles, una veu encisadora, interferències, notícies, rok dur, ... fins que es troba l'emissora, moment en el qual, s'il·lumina l'espai de la locutora, a l'esquerra. Amada està asseguda front els micròfons. Algú penja un telèfon. Tots els personatges apareixen darrere d'Amada

AMADA

Jo... perquè jo?... perquè a mi?...

TOTS

Necessite matar-te.

Trauen un ganivet cadascú, l'alcen. Sona un telèfon. Fosc. S'escolten les veus de Francesc i Maurici.

MAURICI

Això és tot el que puc dir.

FRANCESC

No. Em vas a dir molt més.

MAURICI

No sé res.

FRANCESC

Sí que saps. Senyoreta, per favor, servisca-li un got d'aigua.

Llum. Comissaria de policia. Francesc camina amunt i avall. Maurici està assegut front al públic. Emmanillat. Apareix Pili amb un got d'aigua, li'l dona i s'asseu front a l'escriptori. Acomoda la màquina d'escriure.

FRANCESC

Vull escoltar la teua veu. Com et diuen?

MAURICI

Maurici.

PILI

Això mateix contestà quan el trobaren fent el pillo per l'emissora.

FRANCESC

Contestares immediatament que t'anomenaves Maurici. I jo busque un Maurici. Quina coincidència, no et sembla?

MAURICI

Al món hi ha un fum de Mauricis.

FRANCESC

En això tens raó, però aquest Maurici de qui et parle, el trobarem al lloc del crim.

MAURICI

Això no vol dir que jo...

FRANCESC

I què feies allí. Furtar?

MAURICI

No soc un lladre.

FRANCESC

Aleshores, un assassí?

MAURICI

No soc un assassí!

FRANCESC

No, l'assassí soc jo. Jo faig trucades per a amenaçar els locutors que no m'agraden. En realitat, jo no soc policia. Açò és una disfressa, no et sembla?

Agafa Maurici pel coll i l'alça de la cadira

Veritat, Maurici? Veritat que soc jo l'assassí i no tu?

MAURICI

Jo no soc un...

Francesc el colpeja. Maurici cau

FRANESC

T'he dit que l'assassí soc jo. Soc un heroi. Soc una àngel i quan surt de casa porte el nom de la meua víctima escrit a la palma de la mà. Per plaer? Perquè ho feres, xicot? Perquè la matares?

MAURICI

Jo no...

Francesc colpeja violentament Maurici

FRANESC

Tu no, jo, jo!!! I et vaig a dir perquè... Per que el món és una merda. No és així?

MAURICI

El mon és una merda...

FRANESC

Exacte, per això vaig I em carregue a tot aquell que es creua en el meu camí. Eh que sí?

Amenaçador

Pensa bé el que vas a dir.

MAURICI

Sí.

FRANESC

Molt bé. Senyoreta, que el detingut signe la seua declaració i ens n'anem a sopar, tinc fam.

PILI (Arrimant-li un paper a Maurici)

Signe ací.

MAURICI

Vull dir una cosa.

PILI

És millor que signes. Així tot s'acaba prompte.

MAURICI

Abans cal que diga que...

PILI

Sí?

MAURICI

Jo... vull dir que... jo... no he confessat res.

FRANCESC

Què diu?

MAURICI

Que jo no...

FRANCESC

Que tu no que?

MAURICI

Que jo no ha sigut.

FRANCESC

No has sigut tu?

MAURICI

No, no he sigut jo.

FRANCESC

Què m'estàs dient? Què vols dir, valent?

MAURICI

Jo no he sigut.

FRANCESC

Sí, però, què vols dir exactament?

MAURICI

Que jo no... vull dir, que... jo... no...

FRANCESC

Que tu no has sigut?

MAURICI

No soc culpable.

FRANCESC (*agafa violentament Maurici I el tira a terra mentre el colpeja sense parar*)

T'expresses molt bé. Però em pots dir una cosa?... si no has sigut tu, qui collons ha sigut?

MAURICI

Jo que sé. Pot haver-la matat qualsevol. Eixa gent té molts enemics. Sap?

FRANCESC

No, no sé.

MAURICI

Dones geloses, amants, la droga, terrorisme, ...hi ha molt desgraciat en el mon que pensa que el mon és una merda.

PILI

Crec que diu la veritat.

FRANCESC

Algú ha demanat la teua opinió?

PILI

No, però pense que...

FRANCESC

T'agrada?

PILI

Qui?

FRANCESC

EII.

PILI

No.

FRANCESC

És amic teu, el coneixes?

PILI

No.

FRANCES

Aleshores no molestes. Si no el coneixes, no et preocupes. No et busques problemes, no és assumpte teu. Val?

PILI

Disculpa.

FRANCESSC

Pensa en tu. No més en tu. Oblidat de la resta. És la millor manera de mantenir-se viu. Oblida la pietat. Oblida aquest assassí. Si el defenses i ix d'ací, demà et buscarà, et violarà i et tallarà el coll. Veritat, Maurici? Veritat que li faràs això a la xica si et deixem anar?

MAURICI

No, no ho faria.

FRANCESSC

No li tallaries el coll a la senyoreta Pilar?

MAURICI

No soc un...

FRANCESSC

No ets un assassí. Aleshores que ets? Un capellà?

MAURICI

Soc cristià.

FRANCESSC

Cristià. Senyoreta, escriga això. Es cristià.

MAURICI

Sí, això és, cristià.

FRANCESSC

Cristià com San Pilatos.

MAURICI

Pilatos no era cristià.

FRANCESC (*El colpeja*)

No em coregisques, valent. Els sabudets em trauen de polleguera. És el pitjor que pots fer, anar de sabut. Si jo dic que és sant, ho és. No tinc paciència amb gent com tu. Ho sent.

Deixa de colpejar-lo

Fa dues hores que s'ha comès un crim. Estava a punt d'acabar la meua guardia i aniria a casa, posaria la tele i veuria el futbol. Veure tele. Divertir-me. Aleshores sona el maleit telèfon. Ha assassinat una locutora... I ací estic, perdent el temps amb tu. Mira, jo soc un policia que odia la seua feina. Si he de matar-te per a poder arribar a temps de veure la segona part del partit, ho faré. La teua vida m'importa una merda. Demà lliure, així que no em compliques la vida... Contesta, pel teu bé, de la manera més directa que pugues a esta pregunta: Es pot saber què feia un cristià com tu amb un ganivet com aquest?

Li col·loca el ganivet al coll

MAURICI

No em mate!

FRANCESC

Soc un assassí cristià i vull matar.

MAURICI

Encara no... no em mate encara.

PILI

Encara? Què vol dir amb això, inspector?

FRANCESC

No ho escriga.

MAURICI

No em mate, encara no.

PILI

Ningú no el va a matar.

MAURICI

No soc un criminal!

FRANCESC

I el punyal, Mauri, què feies amb el punyal?

MAURICI

Anava a matar-la.

FRANCESC

Molt bé! Senyoreta escriga “Anava a matar-la”.

PILI

Anava amb b alta o baixa.

FRANCESC

Baixa, senyoreta. El més baixa que puga. Digues-me Mauri, perquè anaves a matar-la.

MAURICI

Què?

FRANCESC

Em sents? Perquè volies matar-la? ... Vas a respondre o he d'emplenar alguna instància?... Mira, no és que m'interesse. Però m'ho van a preguntar, saps. Em preguntaran, “Perquè l’ha matada l’imbècil?”... i si no ho sé, aleshores... ja no arribe al segon temps. M’hauré d’inventar un motiu i jo... soc un negat alhora d’inventar-me històries. No tinc imaginació. Així que és millor que m’ho digues tu. Perquè volies matar-la.

MAURICI

Està clar, no?

FRANCESC

No, no està gens clar.

MAURICI

Hi ha gent que mereix que la maten.

FRANCESC

Uau! Amb això estem d'acord. Crec que tens raó. N’hi ha molta gent que mereix

passada de ganivet. O amb un tret en l’esquena. En conec uns quants. Els porters, per exemple; els paguen fortunes per tal de quedar-se quiet en el seu lloc I atrapar de tant en tant una pilota, i no ho fan. Gent així mereix morir a ganivetades.

PILI

Escriu això, inspector?

FRANCESC

No sigues imbècil, Pili. No escrigues res.

PILI (*Esbarrant el que havia escrit*)

Ho sent.

FRANCESC

A veure. Per què matar una locutora i no un porter que no para un penal decisiu?

MAURICI

Eixa locutora era una mala pècora i una filla de...

FRANCESC

Què t'havia fet alguna cosa?

MAURICI

Ella... jo estava amb ma mare... aleshores ella parlà de menjar i jo no tenia fam. Després amb allò del somni de volar. Ma mare em digué que no tornarà tard...

FRANCESC

Què té a veure ta mare amb la locutora?

MAURICI

Què té a veure?

FRANCESC

Què té a veure?

MAURICI

Res, no tenen res a veure... no es coneixen.

FRANCESC

Aleshores, no entenc res.

MAURICI

És molt simple.

Puja dret sobre la cadira, Francesc l'encanona amb la pistola

jo somnie que vole. M'agrada somniar que tinc ales i puc volar per damunt de les cases i els edificis, entre els núvols més alts. Des d'allí veig els meus amics, xicotets com formigues, fent tots la mateixa cosa. I jo mentre vole

em creue amb aus i també avions. Jo bels veig, però ells no em poden veure a mi...

FRANCESC

Vols fer-te passar per sonat?

MAURICI

No.

FRANCESC

T'avise que eixe truc no funciona.

MAURICI

No m'entén?

FRANCESC

No.

MAURICI

Sempre he cregut que somiàvem en volar per que som divins, per que som fills de Déu.

FRANCESC

Ja. I a què ve tot açò?

MAURICI

A que...

FRANCESC

Penses que soc imbècil?

MAURICI

No, senyor inspector... per favor.

FRANCESC

Aleshores m'estàs dient que matares la locutora per que somies en volar, tros d'inútil?

MAURICI

Ella era una d'eixes que...

FRANCESC

A hores d'ara deuen haver marcat un altre gol. No et fa llàstima que una persona com jo es perda la final de lliga per estar amb un sonat com tu?

El colpeja amb tanta violència que quasi el deixa inconscient

PILI

Inspector.

FRANCESC (*intentant alçar-lo*)

Mira, jo no soc mala persona. El que passa és que tinc fam.

MAURICI

Ho entenc.

FRANCESC

Gràcies. M'agrada que la gent m'entenga. Molts pocs m'entenen... Mira, farem una cosa. Vaig a ser franc amb tu. Darrere d'eixe mirall hi ha un home. Sabies que l'espill és realment una finestra? Sí, tot el mon ho sap. No sé perquè collons ho mantenim en secret si tota la gent ho sap. És que el cine ens té ben fotuts... Bo, et deia que ahí darrere hi ha un home. Un testimoni. Ell vol escoltar la teua història per que no està segur. Així que comença a contar-m'ho tot des que entres a la emissora.

MAURICI

Podria donar-me una cigarreta?

Francesc li la dona i li l'encén

Quan entrí, ella ja estava allí.

FRANCESC

Qui?

MAURICI

La locutora.

FRANCESC

Segueix.

MAURICI

Tenia molta por.

FRANCESC

Qui?

MAURICI

Ella.

FRANCESC

I tu?

MAURICI

Jo no.

FRANCESC

Segueix.

MAURICI

En veure-la pensí. “vinya, mata-la ja”... Però després m’ho pensí millor. Em vaig dir. “No, no sigues idiota... Esta dona és una pècora. Recorda el que diu. Recorda que mereix que l’agafes pel coll i que la talles a tiretes. Mereix que li talles els pits i que l’obligues a posar-se de genolls per a demanar perdó a l’Altíssim pels seus pecats”. Per que en este món de merda tots som humans i ningú li pot dir a ningú el que deu fer amb la seua vida, perquè Déu ens ha donat llibertat d’elecció. No ho creu així, inspector?

FRANCEC

Sí, cadascú fa l que vol... amb premeditació i traïdora.

MAURICI

Amb premeditació i traïdora, això mateix. Ningú pot erigir-se Déu ell mateix. “No creuràs en falsos deus”, diu un dels deu Manaments. Quan la vaig veure allí asseguda, morta de por, vaig pensar que molta gent volia fer el que jo anava a fer. hi ha molta gent caminant per ahí amb un ganivet baix del braç esperant que algú prohibisca volar.

FRANCESC

La locutora et digué que no volares?

MAURICI

No, no, no exactament. No a mi. Jo ho tinc clar, estic segur de mi mateix. Però la resta... n’hi ha molta gent en la ciutat que miren cap al cel i que a més el busquen. M’entén?

FRANCESC

No, però no importa. Continua.

MAURICI

No m’entén.

FRANCESC

Estàs sonat.

MAURICI

No estic boig.

FRANCESC

No, el boig soc jo. M'agrada volar. A l'armari hi tinc dues ales amb les quals em llance per les nits per a gambar mussols.

PILI

Senyor...

FRANCESC

No, això no ho escrigues.

PILI

No, clar que no.

Esborra allò que ha escrit

FRANCESC

Aquest ofici ja no és com abans. Abans hom detenia un sospitós, l'home confessava i tothom a casa. Tu preguntaves: "Perquè el mates?" i ell contestava que perquè devia diners, perquè era un espieta, perquè la màfia no paga amb xecs, ... era així i punt. Tot el mon d'acord; un crim, una causa i prou. Vint, trenta, quaranta anys en la trena i tots contents. Però avui... tu o qualsevol altre, mateu una locutora perquè somies, perquè ta mare i el menjar..., perquè volies volar, perquè et sents canari, perquè... si algun dia algú em mata simplement perquè creu que és l'abella Maia, ixc de la tomba i em suïcide. Aquesta ciutat és plena de bojós i jo soc el més boig de tots els bojós per estar ací parlant amb este àngel enlloc d'estar veient el futbol.

Agafa Maurici del coll violentament

Acaba la teua puta història. No vull tornar a sentir parlar de volar. Estaves a l'emissora, tenies un punyal, l'anaves a matar. Què passà?

MAURICI

Quan estava apunt de matar-la, arribà un home...

*Pili escriu, s'il·lumina l'emissora. Amada, immòbil, rodejada de telèfons.
Apareix una ombra, sembla Eduard*

FRANCESC

Reconeixeria eixe home?

MAURICI

Sí, es quedà uns instants en silenci. De sobte digué...

OMBRA

Necessite matar-te.

MAURICI

...i la sang se'm congelà.

FRANCESC

Què passà aleshores?

MAURICI

L'ombra alça la mà en la que empunyava un punyal.

L'ombra alça el ganivet. Fosc en l'emissora

FRANCESC

Aleshores?

MAURICI

Aleshores què?

FRANCESC

Que què feres?

MAURICI

Jo?

FRANCESC

Tu.

MAURICI

Que què vaig fer?... córrer.

FRANCESC

Córrer?

MAURICI

Clar.

FRANCESC

Em vols fer creure que un milhomes com tu arrancà a córrer com una xiqueta de cinc anys?

MAURICI

Estava cagat.

FRANCESC

I corregeres?

Riu

MAURICI

I tant que sí. Temia per la meua vida, podia matar-me a mi també.

FRANCESC

Menut assassí estàs fet tu.

MAURICI

Mai no m'havia espantat tant.

FRANCESC

I tota aquella història de volar i la mare i el canari, ... on anà a parar?

MAURICI

En eixe moment se m'oblidà.

FRANCESC

Increïble!

MAURICI

Mai no havia vist un mort.

FRANCESC

Molt bé, Maurici, m'has commogut. Tota la teua història és d'allò més entretinguda. Però no puc creure't. Diguem-ne que no em dona la gana de creure't.

MAURICI

És la veritat.

FRANCESC

Sí, però amb la veritat no n'hi ha prou.

MAURICI

Aleshores?

FRANCESC

Aleshores, aleshores, aleshores, aleshores vull que conegues algú.

Engega la radio i s'il·lumina l'espai on està Eduard

Et presente Eduard, ell és el testimoni. Eduard veié un home, un home que empunyava aquest punyal i que li llevava la vida a la locutora.

Radio i parlaments van de manera simultània fins al final de l'escena. Pili escriu furiosa)

MAURICI

Ell és, ell és l'assassí.

EDUARD

Què vol dir tot açò?

MAURICI

Tu la matares.

EDUARD

Ell és l'assassí.

FRANCESC (*atent a la radio*)

Tira-li Martí...

MAURICI

Tens la sang molt freda. La matares com a un animal.

FRANCESC

Vinga, Moran!

PILI

Moran és l'assassí?

EDUARD

Ets cruel. Fer-li això a la meua millor amiga. Algú ha de fer justícia.

FRANCESC

Caguen l'hòstia!

RADIO. ... el dorsal dret s'interna, passa a Martí, Martí s'entreté... passà a Moran, Moran juga la pilota, ell sol, regateja un, altre, altre i... Orestes li furta la cartera, massa feina pera un home sol. Orestes llança a Aguila, Aguila com li ve... colpeja amb força i Gooooooooooooooooo! Gol, gol, gol, gol, goooooooooooooooooooooooooooooooooooo!

Eduard va cap a Maurici. L'apunyala tres vegades. Maurici cau a terra mort, Pili el veu i el seu crit es barreja amb el de "Goooooooooooooooooooooooooooo!" Eduard fuig cap on està Pili. FOSC.

9 hores després del crim.

Comissaria de policia. Eduard, sol front al públic, entra Pili, es miren, es somriuen

PILI

Ve per allò del crim de la locutora, no?

EDUARD

Així és, soc el testimoni.

PILI

Jo soc la secretària, em diuen Pili. Encantada.

EDUARD

Quan de temps hauré d'estar ací?

PILI

Tranquil, l'inspector arribarà en un moment.

EDUARD

La seua veu em resulta coneguda.

PILI

Sí?

Canvia la veu, la fa més grossa

Estiga tranquil, l'inspector és molt bona persona.

Tus, s'asseu al escriptori, pren aigua, està nerviosa. Tus cada vegada que Eduard la mira. Entra Francesc, ve del carrer i duu la jaqueta que em vist penjat en la primera escena, se'l treu i el penja de la mateixa manera en que l'hem vist fins ara

FRANCESC

Hola a tots. Sabien que avui és la final de la lliga? Tinc dues entrades gratuïtes per a veure-la des de la meua televisió amb un amic i unes quantes cerveses. Molt bé

Encén una cigarreta

ets el testimoni. Comença.

EDUARD

Sí?

FRANCESC

Mira vull acabar a temps de poder veure el partit. Així que conta-m'ho tot.

EDUARD

La cigarreta, l'importaria...?

FRANCESC

Ah, perdona

Continua fumant

EDUARD (*Tus*)

Cal que diga que jo ja sabia d'avant mà que açò li ocorreria a Amada. Sí ja sé que és molt fàcil dir-ho quan ja ha passat. Però jo ho sabia.

FRANCESC

Perquè ho sabies?

EDUARD

Ho havia somiat. Ho havia somiat tal i com ha passat.

FRANCESC

Ho havies somiat.

EDUARD

En el nostre programa les somnis tenen molta importància. Ho diuen tot. A mi les somnis m'havien advertit que a Amada l'anaven a matar.

FRANCESC

I no li ho digueres?

EDUARD

No, no li ho vaig dir. No li ho vaig dir, perquè, en el moment que anava a dir-li-ho, trucà l'assassí.

FRANCESC

Recordes la seua veu?

EDUARD

Ningú de nosaltres podrà mai oblidar aquell to de veu. Això també ho he somiat. He somiat que ningú no oblidarà mai el que ha passat. Els meus somnis premonitoris m'han advertit que es desencadenaran les passions i que no serem capaços de controlar els nostres actes. El que vull dir és que tot ocorre per a mi com en una obra de teatre amb un ritme vertiginós en la qual els esdeveniments comencen per la fi. La final sobra. Potser per això ens matem els uns als altres.

Sona la campana

No n'hi han sorpreses.

Tus

Qualsevol cosa que passe, ja ha estat pensada. Podria apagar la cigarreta?

FRANCESC

Sí.

Continua fumant

EDUARD

La cigarreta, per favor.

FRANCESC

Eduard, és molt important que em digues la veritat. Vull que em digues la teua edat, professió, tot això. Vull escoltar com parles. Necessite creure't, necessites que et crega.

EDUARD

És... que... d'alguna manera... es sospita de mi?

FRANCESC

Fa exactament nou hores que s'ha comès un crim. I jo estic de guàrdia, així que em toca a mi. Quan es comès un crim i he d'investigar-lo, aleshores tot el món està en perill, perquè sospite de tots, perquè no crec que ningú siga bona persona i perquè necessite trobar un culpable quan abans, per a poder anar-me'n a casa. Vinga Eduard. Ets sospitós i vull que m'ho digues tot. Senyoreta.

Pili escriu

... Molt bé.

EDUARD

Em dic Eduard Gómez, tinc cinquanta anys i visc a esta ciutat

FRANCESC

Què fas?

EDUARD

Treballe a l'emissora.

FRANCESC

Què fas allí?

EDUARD

Fem programes de participació, jo soc el realitzador.

FRANCESC

Explicat.

EDUARD

Gent amb problemes ens truca i nosaltres intentem solucionar-lo se'ls. Endevinem el futur, interpretem les somnis, i tot això.

FRANCESC

Tot això... i reben moltes trucades?

EDUARD

Regularment, sí. A les nits, sempre hi ha algun desesperat que no pot dormir, algun suïcida que demana comprensió, alguna joveneta confosa que decideix posar la seua vida en les nostres mans...

PILI (*Escrivint*)

La seua vida en les nostres mans...

La miren. Aterrada

Ja.

FRANCESC

Dis-me una cosa, Eduard. T'agrada el teu treball?

EDUARD

Sí, per suposat. Tota la vida he sigut un professional de la radio. Porte quinze anys fent programes d'esta mena. He salvat moltes vides. Tinc a casa una paret plena de cartes i targetes d'agraïment. Esoterisme, cartomància, astrologia, clarividència, parapsicologia, tarot, religió, sistemes pre-cognitius... Puc llegir les somnis. Somnia vostè inspector?

FRANCESC

No mai.

EDUARD

Podria fer-li una sessió debades. Puc llegir la mà (tus) I fins i tot les cendres de la cigarreta...

PILI

Podria llegir-me-la a mi.

EDUARD

Amb molt de gust....

Va on és Pili

FRANCESC

Qui guanyarà el partit avui?

EDUARD

Els visitants.

FRANCESC

Caguen l'hòstia! Eduard, torna aquí. Es millor que segues, açò és una comissaria de policia.

EDUARD

Ho sent. Volia trencar el gel, volia...

FRANCESC

Ja sé què volies.

EDUARD

En este lloc es respiren esdeveniments per venir. Hi ha molta energia continguda. Com si anara a esclatar una batalla. Com si algú anara a morir ací mateix.

PILI

Ací?

EDUARD

Sense cap dubte. Es pot llegir en les parets

PILI

I què diuen les parets?

FRANCESC

Res. Què pot dir una paret, bonica?

EDUARD

No m'estranyaria que ací succeïren fenòmens parapsicològics.

PILI

De veres?

EDUARD

Sense dubte.

PILI

Jo... vull dir que... Te raó. De vegades la màquina escriu sola, sense que la toque.

FRANCESC

Això és perquè és electrònica, estimada senyoreta... I, Eduard, estem casats?

EDUARD

No, mai m'ha casat.

FRANCESC

Tanmateix aconsella les parelles.

EDUARD

No soc jo, són ells mateixos, jo sols soc l'intermediari.

FRANCESC

Intermediari? Droga?

EDUARD

No. Entre ells i el seu “jo”.

FRANCESC

El seu jo. Ja veig. Qualsevol persona pot trucar?

EDUARD

Sí.

FRANCESC

Qui rep les trucades?

EDUARD

La locutora.

FRANCESC

No hi ha cap filtre de trucades, una selecció?

EDUARD

No.

FRANCESC

Entren totes les trucades?

EDUARD

Tota aquella persona que dispose d'un telèfon pot comunicar-se amb nosaltres.

PILI

Encara que de vegades és molt difícil comunicar-se.

Les dos la miren i ella es troba en falta

FRANCESC

Segueixes el programa?

PILI

De vegades... no puc dormir i el busque en la radio. És un programa interessant. No, no m'importen les consells, no més m'agrada escoltar la gent que truca. M'agrada imaginar-los tremolosos, desesperats. Les escolte amb la veu entre tallada, moquejant... sniff, sniff...

FRANCESC

I això la diverteix?

PILI

Sí, clar.

FRANCESC

L'escoltaves quan es produí el crim?

PILI

No.

EDUARD

És que de vegades el programa no té interès. Les trucades són avorrides.

FRANCESC

Avorrides.

EDUARD

Sí. Gent sense problemes, que no més vol parlar de sexe, que no volen saber el seu futur. Gent avorrida.

FRANCES

I perquè truquen?

EDUARD

Per ximpleries. Política, discussions, divorciats. Molts de divorciats. Tots volen saber com destruir la seva antiga parella. Separacions de bens, custòdia de fills, pensions. Una parella viu dos anys junts i després acaben pelant-se.

FRANCESC

D'això vius, no?

EDUARD

Visc dels problemes quotidians.

FRANCESC

Explotes els problemes.

EDUARD

No siga ridícul. A tos les passa el mateix, al veí, al carnisser, al millor amic, al policia, sobre tot al policia , no creu?

FRANCESC

Segur, però no em referia a això.

EDUARD

I a què es refereix?

FRANCESC

Em refereix a les persones.

EDUARD

No l'entenc.

FRANCESC

Vull dir que, és possible, potser que de vegades, bé siga per cansament, bé siga per són o per distracció...

EDUARD

Soc un professional!

FRANCESC

Per incredulitat...

EDUARD

Els nostres oients són...

FRANCESC

O per qualsevol altre motiu, vosaltres...

EDUARD

Mai de la vida hem...

FRANCESC

... en algun moment...

EDUARD

Què?!!!!

FRANCESC

Simplement no tingueu ni puta idea del que esteu dient. Bo. Es igual. Parla'm d'eixa estranya trucada.

EDUARD

La trucada?

FRANCESC

M'has parlat d'una trucada.

EDUARD

Jo he parlat d'una trucada?

FRANCESC

Ah, no?

EDUARD

No.

FRANCESC

Algú ho ha mencionat.

EDUARD

No seria jo.

FRANCESC

Saps a quina trucada em refereix?

EDUARD

Una trucada?

FRANCESC

Sí una trucada amenaçadora. Una veu que trucà a la víctima per a dir-li que l'anava a matar. La trucada de l'assassí, recordes?

EDUARD

Sí, era ell, l'assassí.

FRANCESC

No reconegues la veu?

EUARD

No.

FRANCESC

Havia trucat abans?

EDUARD

No!

FRANCESC

No hi ha cap gravació?

EDUARD

No.

FRANCESC

Segueix.

EDUARD

Trucà tota la nit. Després demanà que li llegirem les cartes.

FRANCESC

I?

EDUARD

Era un home molt groller, mal educat. Amada li demanà el nom...

FRANCESC

Si?

EDUARD

Digué que li deien Maurici.

FRANCESC

Maurici. N'estàs segur?

EDUARD

Maurici.

FRANCESC

Digué eixe nom?

EDUARD

Clar i ras.

FRANCESC

Segueix.

EDUARD

Aleshores, Amada li llegí les cartes.

FRANCESC

On estaves tu exactament?

EDUARD

En els controls, en l'arxiu.

FRANCESC

En els dos llocs alhora?

EDUARD

No, primer en un, després en l'altre.

FRANCESC

Què feies allí?

EDUARD (*tus*)

Buscava material.

FRANCESC

Discos?

EDUARD

Discos, música...

FRANCESC

Què passà?

EDUARD (*tus*)

Per favor, el fum, no el suporte.

FRANCESC

Em sap greu

Continua fumant

Segueix.

EDUARD

Baixí a l'arxiu i deixí Amada llegint les cartes. No podia sentir el que deien, fins

que amada alçà la veu. Cridava "Assassí" o "criminal". Aleshores vaig arrancar a córrer cap a la cabina.

Eduard s'alça, s'il·lumina l'emissora amb Amada morta amb el ganivet clavat a l'esquena

En arribar a la porta em topí amb un home.

Apareix una ombra que s'assembla a Maurici

El telèfon no parava de sonar. De la mateixa manera que ho havia somiat. Sense veure-li el punyal ja sabia que era morta. En eixe moment recordí la cara de l'home que havia vist en la porta.

FRANCESC

Podries identificar-lo?

EDUARD

Sí.

FRANCESC

Què feres aleshores?

EDUARD

Contestí el telèfon.

FRANCESC

Contestares el telèfon? Perquè?

EDUARD

No ho sé.

FRANCESC

Qui era?

EDUARD

Una veu de dona.

FRANCESC

I què digué?

EDUARD

Digué: “Pavlov”

FRANCESC

Pavlov. I qui collons és Pavlov?

EDUARD

No ho sé. Digué, “Pavlov feu l’experiment del gos i la campana”

FRANCESC

El gos i la campana?

PILI

Es un experiment. El gos saliva quan sona la campana. Reflexos condicionats es diuen.

FRANCESC

I que pinta això amb tot açò?

PILI

No ho sé.

EDUARD

No té res a veure.

FRANCESC

Bo, Eduard. vull que veges una cosa.

S'il·lumina la part de darrere de l'espill, Maurici emmanillat camina amunt i avall

El coneixes?

Pausa

El reconeixes?

EDUARD

Sí, és ell.

FRANCESC

L'assassí?

EDUARD

Sense dubte.

FRANCESC

Saps com li diuen?

EDUARD

Pavlov?

FRANCESC

No, no li diuen Pavlov. A eixe tal Pavlov també el detindrem. Aquest és Maurici. El trobarem tremolant de por al costat de l'emissora.

Dues hores abans del crim.

Penombra. Maurici sobre una cadira.

MAURICI (*Sobre actuant*)

Vull que entengueu que açò que anomenem societat, no és res. No és una societat en la que pugem confiar. Hi ha una gran inseguretat. No és el resultat de cap evolució, de cap pla diví. No és el producte del nostre treball, no és producte de la nostra imaginació, tampoc no és una transició a un futur millor. La fi d'esta època és el preàmbul d'una altra pitjor. Res de bo hi ha per vindre. Traieu-vos-ho del cap, estem fins el coll i ningú ens traurà d'ací. Déu està enfurismat amb nosaltres. Per això ens envia calamitats naturals i humanes. Per a dir-nos que està molt disgustat, que està perdent la paciència i que tard o d'hora amollarà la maledicció, amb tota la força del seu poder, sobre aquells que hem preferit viure en el pecat. Qui està lliure de pecat?.

Contra - Illum sobre Maurici

Terratrèmols, noves malalties, accidents, defici, plaers, guerra, mort, incestos, parricidis, mort, mort, mort, molta mort per tot arreu. Tothom ho sap, ningú no ho dubta ..., algú ho dubta? Algú pensa que no és així?

Llum definitiva. Estem en casa de Maurici. Una xicoteta radio i fotos en B/N d'alguns absents

No, ningú no ho creu perquè som així. "Mea culpa" i al cel. No, germà. El cel és difícil. El cel cal guanyar-lo. Déu no és cap idiota. Serà misericordiós, però no imbècil. Déu se les va a cobrar totes. Prepareu-vos! Prepareu-vos!...

Canviant de to

I aleshores vaig dir, mama: "Déu està furiós i ha decidit abandonar-nos". I per fi acabí, "Al·leluia! se n'ha anat per nosaltres". Bo, realment no vaig dir "Al·leluia!", vaig dir "Amen". Tots s'alçaren i aplaudiren.

Entra la mare amb el sopar

MARE

Estic molt orgullosa de tu, fill.

MAURICI

Demà faré una altre sermó en la presó i en el reformatori.

MARE

Molt bé, ara menja.

MAURICI

Cada vegada que vaig a dir una cosa se m'ocorren unes vint maneres de dir la mateixa cosa. I sempre acabe dient-ho de la millor manera. Tinc molta imaginació mama.

MARE

Vas a menjar amb pa o sense?

MAURICI

Crec que soc un àngel.

MARE

Vols sopa?

MAURICI

Tots els dies somie que vole.

MARE

Només els rics mengen sense pa. Així que menja pa.

MAURICI

Somie que vole, que vole junt amb l'Esperit Sant.

MARE

Ah, sí? I com és l'Esperit Sant?

MAURICI

És blanc. Una massa blanca que et mira als ulls

MARE

Als ulls...

MAURICI

Sí. Fa una any jo era un home confós i ara l'Esperit Sant em mira als ulls.

MARE

Molt bé, et felicite. No ha provat la sopa.

MAURICI

Ara tinc una missió que fer en la vida.

MARE

La carn està ben cuita, com a tú t'agrada.

MAURICI

Jo abans no era ningú, però ara tinc una misió en el món. Abans jo no existia, no era ningú. Estava mort. Entens, mama?

MARE

No vas a menjar avui?

MAURICI

No tinc fam.

MARE

I perquè no m'ho has dit?

MAURICI

Perquè t'estava parlant de l'Esperit Sant i de la meua fe.

MARE

Però podies haver dit que no anaves a menjar.

MAURICI

T'ho anava a dir ara...

MARE (*recollint els plats*)

M'agrada que em digues les coses abans. M'agrada que em digues quan tens fam i quan no. Perquè si jo ho sé, no he de perdre el temps cuinant esta maleida carn i esta puta sopa per a que la deixes gelar-se.

MAURICI

Mare controla el teu llenguatge.

MARE

Jo controle el que m'ix de la figa. Ets un mocós, no pots dir el que puc o no puc fer. Creus que soc una criada, una esclava? Creus que no tinc altra feina que esperar que tingues fam?

MAURICI

No volia sopa.

MARE

Ni la carn, ni l'amanida, ni les postres...

MAURICI

Però és que no vull...

MARE (*Esclata*)

Aleshores què punyetes vols? Digues. Què vols? Està clar que no vols res. I pensar que hi ha tanta gent morint de fam. Ahir a la radio digueren que els xiquets a l'Àfrica es queden cecs per manca de vitamines. Hi ha països que estan a punt de desaparèixer per que no tenen aliments. Pobra gent. Gent desgraciada de debò. Morts. Tots morts de fam. Com sona. Sense poder menjar. Tan debò algun dia sentes fam, tan debò algun dia no tingues res per a menjar i et recordes d'aquest dia i aleshores enlloc de morir-te de fam et moriries de vergonya, totalment penedit.

MAURICI

Està bé, mama. Menjaré. Donam eixe plat.

MARE

Si no vols, no te'l menges babau.

MAURICI

No vull ferir-te.

MARE

No em fereixes. Em traus de polleguera.

MAURICI

Aleshores, et demane perdó.

Es posa de genolls

Em perdones?

MARE

Mira, fill, no em vingues amb eixa merda del perdó. No em vingues amb eixa humilitat fingida. Et conec i sé que ets molt orgullós. No et cregues superior perquè has fet un sermó i uns grapat d'imbècils se l'han cregut. Una cosa és parlar de Déu i una altra és presumir d'Ell. No vingues demanant-me perdó, àngel. No sigues babau.

Furiosa engega la radio. Apareix la veu d'Amada de la Nit

AMADA

Anem a esbrinar el futur dels teus fills. Dis-me l'any en què nasqueren, edat i color preferit.

MAURICI

Apaga eixa radio.

MARE

No em dona la gana. Mai no deixes gaudir de res.

MAURICI

No sé que trobes en un programa així.

MARE

Perquè no se m'ocorregué saber el meu futur quan tenia quinze anys?

AMADA

Bo. Les cartes han parlat. El teu fill menut serà molt feliç. Encara que la seua vida serà curta i agitada, per això serà feliç. No haurà de preocupar-se pel seu futur, no tindrà temps i això dona felicitat. El teu fill major, tanmateix, viurà molt de temps. Mai no tindrà una dona, la qual cosa és un descans per a una mare, però no per a un home. Mai no es separarà de vostè. Gràcies per trucar.

MARE

Un home sense dona és un àngel, com tu.

MAURICI

Mama...

MARE

Pobra dona. Pobra mare. Si a una mare li asseguren que els seus fills han vingut a aquest món per a res, la millor cosa que pot fer és ofegar-los en el wàter. Tirar-los pel balcó, estrangular-los amb un cordell fi. Si a mi m'hagueren dit el que arribaries a ser tu en la vida, t'haguera tallat el coll amb una corbella.

MAURICI

No deus parlar així.

MARE

Si a mi m'hagueren llegit el futur quan tenia quinze anys, crec que m'hauria llevat la vida, després de matar tots els que més estime.

MAURICI

Estic menjant el teu menjar, mama. Està molt bo. Mira com m'agrada...

MARE

Una mare té tot el dret de matar si així ho desitja.

Els dos es miren. Ella recull els plats. Abans d'eixir d'escena es gira

Espere que esta nit no arribes tard.

S'il·lumina l'espai de l'emissora. Eduard coordinant i Amada front als micròfons. Maurici escolta el programa mentre juga amb les restes de menjar

AMADA

Per a comunicar-te amb nosaltres, ací van els nostres telèfons 999322346 i 999 336782. Us parla Amada de la Nit. I avui, com sempre, anem a parlar del tema dels somnis. Eduard, el nostre realitzador és un somiador. Parlem dels qui somien en volar. Somiar que volem, significa que cada vegada estem més en terra. Qui somia en volar vol canviar. Vol deixar de ser el que és i no s'atreveix. Per això somia.

Maurici va al telèfon i marca

La gent comet crims per que somia. Els qui somien en volar, desitgen deixar esta vida, elevar-se, per que la vida és una merda. Podem estar o no d'acord. Podem somiar si volem...

Sona el telèfon

...somiari, sí. Però la realitat és una altra. Sí? Amb qui parle?

MAURICI

Amb mi. Volia dir-te, volia dir-te que ets una miserable.

Penja. Va cap a la taula. Agafa un ganivet i ix. A la radio sona la música del programa. Amada front al telèfon, Eduard als controls. A partir d'ara el telèfon sona en forma de campana, accionada per Eduard

Minuts abans del crim

AMADA

Molt bé. Estem ací per a complaure-vos i aconsellar-vos de la millor de les maneres. No és fàcil ser exacte, ser clar. En el món d'avui en dia la gent no pot ser transparent. No són capaços d'exposar les seues idees, de dir com pensen, no es deixen entendre. Conec molta gent que no s'atreveix a dir "No". A mi quan alguna cosa no m'agrada, dic "No" i prou. Això em fa feliç i ser feliç en estos temps ens diferencia de la resta. El món es divideix entre els qui són feliços i els que no ho són. Jo pertany als feliços, als que saben què volen i als que ajuden als altres.

EDUARD I AMADA

Per això el meu telèfon està sempre ací. Esperant la teua trucada, per a donar-te una guia, un consell, o una revelació. Tot per a que puguem entendre, ni que fos una partícula d'aquest oceà fosc que anomenem vida.

Sona la campana. Apareix Consol en escena

CONSOL

Hola, Amada...

Riu

AMADA

Hola, colometa de la nit. Quin és el teu nom?

CONSOL

Consol.

AMADA

I una dona amb eixe nom, què pot necessitar d'un programa com aquest?

CONSOL

Vull saber.

AMADA

Vol saber! Tots volem saber. Però, saber què? Això no ho sabem. No sabem que és el que volem. Tu ho saps, Consol?

CONSOL

Vull saber el futur.

AMADA

I no ets l'única. L'home sempre ha volgut saber el futur. A veure , Consol. Dis-me un número de l'u al deu, un que es repetisca sovint en la teua vida.

CONSOL

El cinc.

AMADA

El cinc! No seràs per casualitat Tauró?

CONSOL

Sí!

AMADA

Era d'esperar.

Trau les cartes

ací tinc les teues cartes. Però abans m'has de donar més dades sobre tu i la teua parella. Vols saber també el de la teua parella, no?

CONSOL

Sí, clar.

AMADA

Som les parelles insegures. Ai! La parella. Qui l'entén?... molt bé, Consol. Dis-me quan vas nàixer, si no vols dir l'any és igual. La data del teu naixement i la de la teua parella.

CONSOL

Jo el cinc de maig i ell el 21 d'abril.

AMADA

Vaja, ell també és Tauró. Però què tens tu en casa, vida meua? Una plaça de bous... Vegem. Cinc de maig, dos, tres, quatre, cinc... sis. Ara amb ell... cinc, sis, set. I per acabar. Dis-me un número de l'u al cinc que no siga el cinc.

CONSOL

El tres.

AMADA

Venint d'una dona com tu, m'ho esperava. Eduard, anem a llegir-li el futur a Consol.

Tipica música d'estos programes, tèntrica i fingida

Les teues cartes són fenomenals. Tens una sort bàrbara. No havies dit que eixa parella que tens és el teu marit.

CONSOL

Ja.

Rialleta estúpida

AMADA

Veig èxits en la teua empresa, en allò que et proposes; a ell també. Portes vint anys casada i el teu marit té el cabell marró.

CONSOL (rialleta estúpida)

Sí.

AMADA

És que a mi no em pots ocultar res. No veig molts diners, però els suficients per a viure sense ofegament. Potser tingues un xicotet problema de salut... relacionat amb la vista. No sé. Duus ulleres?

CONSOL

Sí, i precisament la setmana que ve...

AMADA

Tens una cita amb l'oculista, no?

CONSOL

I com ho has sabut?

AMADA

És que ho sé tot, filla meua. Tot. Per això em paga aquesta emissora, per a que ho sàpiga tot i ningú no es quede defraudat. No et preocupes per eixa cita que tens amb el metge del ulls. Et dirà que la teua malaltia s'està agreujant. Això és tot. Ja saps que has de viure sempre amb això, així que, no li dones importància. Vols dir-me un número de l'u al deu, per al teu marit, que no siga el tres ni el cinc?

CONSOL

El vuit.

AMADA

Dos, tres, quatre, cinc, sis, set, vuit....

Fa senyals a Eduard

M'ho veia vindre.

CONSOL

Què passa?

AMADA

El teu marit s'està veient amb una altra dona. Eixa xiqueta, perquè es tracta d'una xica molt jove, no té encara força per a ser perillosa. És un capriquet del teu marit. T'aconselle que no li dones massa importància.

CONSOL (*alterada*)

Qui és? Com li diuen?

AMADA

Això no ho puc saber. És una xiqueta i està molt prop del seu entorn.

CONSOL

Un familiar?

AMADA

Consol, no deus....

CONSOL

Pot ser?

AMADA

Sí.

CONSOL

Ja sé qui és eixa puta.

AMADA

Consol, tranquil·la. Estem en l'aire. Hi ha molta gent escoltant-nos.

CONSOL

Des de quan de temps?

AMADA

Des de quan de temps què?

CONSOL

Què va a ser, tarada, des de quan estan posant-me-les?

AMADA

Segons les cartes... m'ix un dotze. No crec que siguin dotze anys, seran dotze dies.

CONSOL

O dotze mesos!

AMADA (*divertida, fent conya amb l'Eduard*)

No, no és tan profund.

CONSOL

I què va a passar? Què faig, els mate?

AMADA

No, Consol, no. No deus matar ningú.

Eduard li fa senyals per a que continue per eixe camí

Encara que eixa amant... eixa xiqueta... és estrany.

CONSOL

Dis-me-ho tot.

AMADA

Dic que el que em resulta estrany és que, no deuria dir-t'ho... Eixa xiqueta no té edat per a ser amant de ningú.

CONSOL

No?

AMADA

Ella és una xiqueta... i està trista.

CONSOL

Qui podrà ser?

AMADA

Dis-me un color que no li agrade gens al teu marit.

CONSOL

El blau.

AMADA

Ara digues-me el seu preferit.

CONSOL

El roig.

AMADA

El roig.

CONSOL

El roig intens

AMADA

Clar.

CONSOL

Què passa?

AMADA

Consol. Em podries trucar d'ací a una estona?. Vull parlar amb tu fora de micròfons, en privat.

CONSOL

Per l'amor de Déu. Què passa? Dis-me-ho. Dis-me-ho ja!

AMADA

Consol, calmat... Eduard, trau-la de l'aire.

CONSOL

Vull saber. No em talleu!

AMADA

Senyora, jo prefereix...

CONSOL

M'importa una merda el que tu prefereixes. Parla!!!!

Eduard col·loca una música terrible.

AMADA

Consol. Tens una filla... ho veig en les cartes... jo... jo...

CONSOL

Un incest!

AMADA

Sí, és horrible.

Música patètica. Consol cau a terra sense sentit

Eduard. No em passes més trucades. Vull parlar amb els meus radiooients. Dec dir que és la primera vegada que açò em passa. És habitual donar bones notícies. Les cartes no sempre diuen la veritat. De vegades mal interpretem els nombres, els colors. Un roig pot significar un verd. Però no podem veure-ho. Un tres pot significar un nou i tot ser a l'inrevés. Així que, Consol, si encara m'estàs escoltant, dec dir-te que igual res d'açò és cert i que les cartes ens han pogut jugar una mala passada. El teu marit no ha de ser ,necessàriament un mostre. Encara que tot ha eixit força clar, aquesta claredat no prova res. La claredat, de vegades confon. Per això a mi no m'agrada ser massa clara, entesos?. Eduard, per favor. Hem de continuar. Passa'm la següent trucada.

MAURICI (*s'il·lumina una cabina, ell dins*).

Vull parlar amb Amada.

AMADA

Jo soc Amada de la Nit.

MAURICI

Molt bé. Vull dir-te que ets una cabrona I una filla de puta...

Penja

AMADA

Vaja, què educat.

Nova trucada

Sí?

MAURICI

Algú deuria de tallar-te el coll, perquè estàs podrida. Resa al Nostre Senyor Jesucrist per a que eixe algú no siga jo.

Penja

AMADA

Espere que algú més estiga escoltant el programa.

Sona el telèfon – campana

Sí?

S'il·lumina Pili a un sofà. Vestida amb una bata de bany prou minúscula. Fa poses felines, molt sensual

PILI

Ets Amada.

AMADA

La mateixa. Amb qui parle?

PILI

Soc Pili.

AMADA

Pili... Pili, Pili, Pili... Ah! Ja recorde la teua veu. Truques els divendres.

PILI (*riu*)

És que m'agrada molt el teu programa.

AMADA

I perquè t'agrada tant?

PILI

Per que sempre criden desgraciats.

AMADA

I en què puc servir-te, Pili.

PILI

Bo. Una vegada et parlí de mi... em fa vergonya!

AMADA

Vinga Pili. Tingues valor.

PILI

Un dia em llegires el futur i em digueres que tota la meua vida girava a voltant de mi mateixa

AMADA

Mai no dependràs de ningú. Una xica autosuficient i moderna.

PILI

Sí, això.

Riu

I altra vegada em parlaves de... de.. de la masturbació

Riu

AMADA

Sí, la masturbació. Ho he dit mil vegades i ho repetiré mil més. La masturbació és una practica beneficiosa. És molt natural. Fins i tot els gats ho fan. És natural que els joves desperten la seua sexualitat mitjançant la masturbació.

PILI

Sí, perquè...

Riu

AMADA

Què passa?

PILI

És que tinc un problema...

Riu

AMADA

I perquè et rius?

PILI

Jo?. Em ric?

AMADA

Sí, això sembla.

PILI

No, no em ric... jo abans de trucar... Porte un any amb açò... amb açò.

AMADA

Portes un any masturbant-te.

PILI

Tots els dies, o quasi tots.

AMADA

Molt bé. No t'amoïnes. No ets anormal. Tots passem per eixa etapa. Estic segura que les teues amigues també. Potser no s'atrevisquen a comentar-ho, com tu. Però no hi ha cap problema. Els homes es masturben des de l'època de les caveres, nena.

PILI

I les dones?

AMADA

Em referes al gènere humà. Les dones també tenen tot el dret.

PILI

Jo ho faig amb el dit.

AMADA

Naturalment. No té cap efecte negatiu.

PILI

Això em digueres la primera volta que parlarem.

AMADA

Exacte.

PILI

I et vaig dir que m'havia fet mal.

AMADA

Mal?

PILI

Amb el dit, amb el dit. Dit. Dit... Masturbant-me. M'havies dit que no em preocupara, que no em preocupara de res. Aleshores vaig perdre la virginitat.

AMADA

És possible?

PILI

Assegurares que no em passaria.

AMADA

Mai no... realment... normalment no passa.

PILI

Em digueres que gaudira tant com vulguera, que no perdria la virginitat. Ho digueres i ha passat.

AMADA

Bé, no sé. Potser te n'entreres una mica més del compte.

PILI

Digueres que no em passaria res.

AMADA

Jo...

PILI

I ja no soc verge.

AMADA

Es una cas molt particular... Estàs segura que ja no ets verge?

PILI (*contenta*)

Clar!

AMADA

Perquè?.

PILI

Perquè des d'aquell dia he tingut moltes relacions sexuals.

AMADA

I aleshores?

PILI

Res. No era verge i el xics es pensaven que jo... ja m'entens.

AMADA

El teu cas és únic. Però t'aconselle que no li poses massa importància...

Pili riu a riallades

PILI

I qui t'ha dit que m'importa?

AMADA

No t'importa?

PILI

I tant que no. Com ets, Amada de la Nit.

AMADA

Aleshores, perquè has trucat?

PILI

Em dona igual si soc o no verge.

AMADA

Estic d'acord amb tu. La virginitat és un dinosaure. Una cosa que no serveix per a res...

PILI

El que passa, és que tu em digueres que la masturbació és bona...

AMADA

Sí...

PILI

I tenir relacions sexuals també és molt bo.

AMADA

I tant que sí.

PILI

Eixe és el meu problema.

AMADA

Quin?

PILI (*canvia el to*)

No sent res amb els homes. He provat moltes vegades i em fa fàstic. No n'hi ha res superior al meu dit, amb mi mateixa, amb les meues fantasies. Res m'excita tant com el meu propi cos.

S'excita

M'estime molt més tocar-me jo que em toquen. No més conec el plaer d'esta

manera. És genial. Sempre, a cada instant. I jo... jo... sent... sent... ah... ah... ah...

AMADA

Pili, què passa?

PILI (*Esclata en ira i dolor*)

Aquest és el meu problema, maleïda sigues! No soc normal! Digueres que podia fer-ho tantes vegades com vulguera... ara no puc fugir. Què puc fer? M'has d'ajudar...

Fosc en Pili. Maurici. Sona el telèfon campana

AMADA

Pili, escolta...

MAURICI

Ets una merdosa, ets una merdosa...

AMADA

No torne a trucar.

Telèfon- campana. Apareix Francesc al telèfon. No més duu una tovalla

FRANCESC

Hola... bona nit.

AMADA

Qui és.

FRANCESC

Soc Fran... Francesc.

AMADA

I què vols, Fran?

FRANCESC

Tu ja saps quin és el meu problema...

AMADA

Sí, ja recorde. I tots els nostres oients també el saben.

FRANCESC

Els teus consells. Tu m'aconsellares...

AMADA

D'això es tracta en aquest programa.

FRANCESC

Ara estic molt confós.

AMADA

Vegem, Fran. Dis-me-ho tot.

FRANCESC

No sé qui soc.

AMADA

A vore si ho entenem. No saps qui ets. Això és un problema, no hi ha dubte... Però no és excepcional. Tots ignorem qui som... Alguns més que altres. Alguns saben qui son, que són, però no ho demostren, la qual cosa ens diu que no saben res. Altres creuen que són altra cosa o altra persona. Alguns afirmen ser allò que no són i tothom sap que no som res. Així és la societat.

FRANCESC

No em vingues amb eixa merda de discurs una altra vegada. No m'interessa la resta. Sols tinc interès per mi mateix. Sents? No soc una dona traïda. No em vingues amb eixes històries...

AMADA

Però, Fran. La veritat de cadascú és...

FRANCESC

No és veritat. Jo soc jo i a l'infern la resta. No m'importen. Des d'ací els ho dic. Fills de puta, apagueu eixe aparell I deixeu parlar la gent. Xafarders.

AMADA

Francesc, t'he de dir que eixe llenguatge...

FRANCESC

T'he trucat perquè vull acusar-te. Perquè vull que tots se n'assabenten del que has fet.

AMADA

Jo?

FRANCESC

Totes les setmanes truque a este programa. Totes les setmanes, regularment. Tots saben el meu problema i tots saben els consells que em donares. Saben que el meu millor amic, el meu company de fa segles, una vegada m'acaronà l'esquena. Em posí roig i em vaig esborronar. Tots ho saben per que tots els divendres ho dic al teu programa. Era la primera vegada en la meua vida que em passava una cosa així. Que el meu amic em tocara i que jo m'esborronara. Com una xiqueta de quinze anys. Soc un home madur. Soc policia. Tinc dos fills. T'ho vaig contar i em digueres que

era normal, que no em preocupara. Que tots els homes senten alguna vegada atracció per un altre home. Fou això el que digueres, eh?

AMADA

Sí. Però el que no entengueres...

FRANCESC

Calla. Estic parlant jo. Si un home es ruboritza amb el contacte d'un altre no vol dir que siga... que siga... tu ja saps...

AMADA

Gays.

FRANCESC

Gays, maricones, invertits, malalts d'eixos...

AMADA

No és el mateix.

FRANCESC

És el mateix per a mi. Jo em mire a l'espill i em veig molt home. Em sent mascle I la meua dona no te cap queixa. S'ho passa de collons amb mi en el llit. Pregunta-li si vols. La tinc ací al meu costat

Senyalant a algú del públic

Ella està molt nerviosa. Molt nerviosa.

AMADA

No és necessari que...

FRANCESC

Vine, puta. Vine i digues-los com t'ho faig passar al llit.

AMADA

Estàs molt alterat...

FRANCESC

M'aconsellares que permetera al meu amic que em tocara, que era normal.

AMADA

I ho és. Ets tu qui està donant importància a una cosa que no la té.

FRANCESC

Digueres que el deixara fer...

AMADA

Sí, clar, però amb condicions...

FRANCESC

Eixe és el problema.

AMADA

Què volies? Acabar amb una amistat de segles? Deixar el teu amic de sempre?

FARNCESC

Ara...

AMADA

Sí?

FRANCESC

Ara nosaltres...

AMADA

Què...?

FRANCESC (*veu baixa*)

Hem mantingut relacions.

AMADA

No t'he sentit.

FRANCESC (*alt*)

Hem mantingut relacions! Ens gitem junts... ell i jo. Tres vegades per setmana... I no ho puc parar. Sols pensem en posseir-nos...

AMADA

Però no ha passat que...

FRANCESC

Digueres que devia seguir.

AMADA

No exactament.

FRANCESC

Això vaig entendre.

AMADA

Però no vaig dir això.

FRANCESC

Que el deixara tocar-me cada vegada que vulguera.

AMADA

Em referia a contacte humà.

FRANCSC

I ara no puc deixar que em bese, que em toque i que fasa el que desitge. Estic perdut. Visc tot el dia en un constant atac de nervis i el meu compte està per terra. Jo no soc qui soc! Estic acabat! Tu em digueres que el deixara i ara no puc parar. Pagaràs per açò.

AMADA

Francesc, no penges.

Penja. Fosc sobre Francesc. Sona el telèfon campana

Sí?

MAURICI

Déu et farà xixines.

AMADA

Prou.

MAURICI

Necessite matar-te.

AMADA

No torne a trucar. Eduard, talla les trucades. Talla el programa. Posa música.

S'apaga el senyal de EN L'AIRE. Sona una música.

EDUARD

Sé el que estàs pensant. No voldria tornar a...

AMADA

Que em dius d'això del Francesc.

EDUARD

No és culpa teua.

AMADA

No?

EDUARD

Tu no fas res. No més parles. És la teua professió. No l'obligues a trucar, o sí?

AMADA

Jo m'assec aquí, dic un nombre de telèfon i ells truquen. Jo conteste.

EDUARD

Però no ets la creu roja, ni cap ONG. Açò és un negoci com qualsevol altre. És millor que no t'ho prengues seriosament, perquè si ho fas estàs venuda. Els dos ho estem. Fotuts i a l'atur...

AMADA

Eduard. Tu saps moltes coses, dis-me. Perquè no compten les persones? Perquè mai no han comptat els desgraciats que n'hi ha al món? Sabem quants xiquets n'hi han al món; quants habitants, quants míssils n'hi ha apuntant-se els uns als altres; quants cristians, quants musulmans, quants jueus; quants litres d'aigua i quants ens bevem; quants quilòmetres des d'ací fins a la fi de l'Univers... però ningú sap quants infeliços hi ha en tot el planeta.

EDUARD (*li dona un sobre*)

Segueix amb el programa. Ets Amada de la Nit. Anem a guanyar-nos el pa... Amada...

AMADA

Sí?

EDUARD

Recorda, tens un micròfon davant, no digues ximpleries que ens puguem perdre... tu ja saps. Recorda que tens un micròfon i que els de dalt ens poden estar escoltant. Si vols parlar d'alguna cosa, parla amb mi.

AMADA

No et preocupes, soc una professional.

A un senyal torna el cartell EN L'AIRE.

AMADA (*als micros*)

Hem tornat. Voldria dir que alguns dels nostres casos... vull dir que són casos clínics i que deuen ser tractats per especialistes. Joestic ací per a donar consells. No sobre totes les coses... sobre algunes, sobre algunes... Em fa mal el cap. Pot algú buscar-me una aspirina.

Eduard ix d'escena molest

les aspirines són una filosofia de la vida, no ho veieu així? Crec que tinc més fe a les aspirines que amb altra cosa. Encara que cada vegada li tinc menys fe... Potser, perquè hi ha molta oferta d'aspirines: n'hi ha de moltes classes, abans no hi havia tantes. Es com si de sobte et diuen que hi ha un Déu, però ve en *spray*, en butlletes, en tres colors diferents, sense àcid, efervescents, anticonceptius, per a xiquets i per a adults... El nostre realitzador, Eduard, en està escoltant i açò que faig no li agrada gens. I té raó. La gent em felicita pel programa I qui el fa és ell. Senyores i senyors, nosaltres no tenim totes les respostes... Eduard em matarà. La gent escolta la radio perquè busca companyia. Per això o per altra cosa. I jo que sé!!!! Joestic ací per acompanyar. Els mitjans de comunicació som com monjos, com àngels. Perquè no sona el telèfon? Ningú vol trucar? Quin hora és? Vaja. La ciutat està ací fora aterrada i ningú sap quina fotuda hora és... Demà convidaré uns quants psicòlegs que expliquen els casos d'este programa.

Tira les cartes a l'aire

A la merda les cartes i reforcem-nos amb especialistes. Un psicòleg, o dos o set que m'expliquen perquè... A l'escola mai no vaig entendre una puta explicació. Sols vaig aprendre els fets consumats, és a dir, si algú em deia, "el gos saliva quan sona la campana". Això ho entenia. Campana més gos és igual a saliva. Però en arribar al moment d'explicar perquè això passava, aleshores no entenia res. Algú ho sap? Algú ho sap? Anem a fer un concurs. El primer que truque i diga el nom del científic que feu l'experiment del gos i la campana s'enduu un premi. Espere les vostres trucades.

Sona el telèfon

Ací tenim algú que sap la resposta. Sí? Diga'm.

S'il-lumina Maurici

MAURICI

Vull que em digues el futur.

AMADA

Ah, això. Un desesperat de la nit. Un home que camina pel carrer i de sobte vol saber el seu futur. Com et diuen?

MAURICI

Maurici.

AMADA

Hola, Maurici... No havies trucat abans?

MAURICI

No mai.

AMADA

Bo. Dis-me un nombre de l'u al deu.

MAURICI

Tres.

AMADA

Tres. Ets un cas estrany. Quants anys tens?

MAURICI

Soc un home.

AMADA

M'ho crec. Un home jove sospite.

MAURICI

Vull que em digues el futur d'avui.

AMADA

Vols saber el futur d'avui? Però si són les tantes de la matinada. El millor consell que et puc donar és que te'n vages a dormir o que, millor et busques una bona dona i t'ho passes collonudament.

MAURICI

No necessite una dona.

AMADA

Un home?

MAURICI

Jo tinc Déu.

AMADA

Que bé. Tens molta sort. No conec ningú que tinga Déu. Dis-me un altre nombre

MAURICI

Tres.

AMADA

Segur?

MAURICI

Sí.

AMADA

Això significa equilibri o desequilibri. Tu ets un tres. Tenies raó respecte a les dones. No te'n veig cap.

MAURICI

És veritat.

AMADA

Però tampoc no veig cap home. Veig que els teus pensaments són molt ràpids. Que camines mirant el cel. Que vas tan ràpid que de vegades t'estavelles contra la realitat, és veritat?

MAURICI

Sí.

AMADA

Ets Capricorn.

MAURICI

Com Ell

AMADA

Com qui?

MAURICI

Com Jesús.

AMADA

Un amic?

MAURICI

El fill de Déu.

AMADA

Entesos. Et diria que apareix a les teues cartes, però no és cert. No apareix ningú junt a tu. Tens cartes molt simples.

MAURICI

Necessite saber què passarà esta nit.

AMADA

Per a això no és necessari cartes ni cap sistema pre-cognitiu. No et va a passar res, Maurici, ací no passa mai res. Estem en el país més avorrit del món i en la ciutat més avorrida del món.

MAURICI

Vull saber què passarà avui.

AMADA

Què penses que n'hi ha ací fora. Criminals? Dones? Alcohol? Drogues? Això ja no significa res. Abans era una novetat, ara no. Has vist una puta a la porta de ta casa? I què? Jo he vist un gat. I un pot de fem. I un Mercedes descapotat. Quina és la diferència? Cap. El meu fill té la vida destruïda per una sobredosi d'èxtasi. No pot parlar i a dures penes entén el que li dic. Allò em va fer mal en aquell moment. Ara? Ara no em fa res. Decidí matar-se, molt bé. Que es mate. Una boca menys. Entens, Maurici? Per a què vols saber? T'ho diré sense trucs. Res, no et va a passar res.

MAURICI

Continuem amb les cartes?

AMADA

Molt bé. Dis-me un color.

MAURICI

Blanc.

AMADA

Això no és un color, és un valor. No em preguntes perquè, no ho sé. Jo no sé d'explicacions.

MAURICI

Sols dius ximpleries que t'has après de memòria. La teua ànima està presonera.

AMADA

Això creus? Molt bé, espavilat. Vaig a destapar les teues cartes. La teua estrella és ben delineada. Ets pluja, vent, calor, Saturn, i sobre tot nit. Sabies?

MAURICI

No és això el que vull escoltar.

AMADA

Veig un xiquet que creix respirant profundament. Que ha crescut a cops de grans sospirs, de grans moments respiratoris i, per tant, grans moments exhalatoris. avui és un moment d'exhalació. Avui expira. Un xiquet asfixiat en un mes de març. Coneixes eixe xiquet?

MAURICI

Soc jo.

AMADA

Bingo. També hi ha una dona a la que odies. Una dona cansada que vist amb robes fosques.

MAURICI

Què passa amb eixa dona?

AMADA

Et trobaràs amb ella i li parlaràs amb odi.

MAURICI

Què li dic?

AMADA

Que necessites matar-la.

MAURICI

Segueix.

AMADA

Et queden cinc cartes finals. Dis-me un número de l'u al cinc.

MAURICI

Tres.

AMADA

U, dos, tres... Déu meu! És millor acabar amb açò. Eduard, on ets?

MAURICI

Digues-ho.

AMADA

No puc.

MAURICI

Què diuen les cartes?

AMADA

Diuen que eixa dona que odies soc jo.

MAURICI

Sí, ets tu. Què més?

AMADA

I jo què tinc a veure amb la teua vida?

MAURICI

Dis-me què va a passar avui.

AMADA

Esta nit vas a cometre un crim. Vas a matar una dona. I eixa dona... soc jo.

MAURICI

Sí.

AMADA

Perquè?

MAURICI

Què més diuen les cartes?

Amada alça la darrera carta. Apareixen tots els personatges amb un ganivet a la mà. Envolten Amada i s'arrimen

AMADA

Les cartes diuen que moriràs també al dia següent.

MAURICI

Això no ho sabia.

AMADA

Però... em vas a matar?

MAURICI

Això diuen les cartes.

AMADA

Per què jo, perquè a mi?

MAURICI,

EDUARD,

FRANCESC

PILI

Necessite matar-te.

*TOTS S'ARRIMEN A AMADA. **FOSC.***